

Beslutningsforslag nr. B 129. Fremsat den 19. marts 1986 af Tove Lindbo Larsen (S), Svend Andersen (S), Arne Jensen (S), Erling Jensen (S), Kelm-Hansen (S), Lerne (S), Lissa Mathiasen (S) og Bjørn Westh (S)

Forslag til folketingsbeslutning

om modernisering af lovgivningen om penge- og kapitalformidlende institutioner og virksomheder

Folketinget opfordrer regeringen til senest i folketingsåret 1987-88 at fremsætte lovforslag, der moderniserer lovgivningen om penge- og kapitalformidlende institutioner og virksomheder efter følgende retningslinjer:

1. Lovgivningen om institutioner og virksomheder, som beskæftiger sig med penge- og kapitalformidling, opdeles i en fælleslov og en række speciallove.
2. Fællesloven skal omfatte alle institutioner og virksomheder, som beskæftiger sig med penge- og kapitalformidling, hvad enten de er oprettede som banker, sparekasser, forsikringsselskaber, pensionskasser, realkreditinstitutioner, investeringsforeninger eller lignende.
3. Fællesloven skal underlægge alle disse finansielle institutioner og virksomheder den samme tilsynsmyndighed, der bør henhøre under industriministeren. Loven skal desuden rumme bestemmelser om regnskab og revision, bestyrelsesvalg og

bestyrelseskompetence, medarbejder- og samfundsrepræsentation i bestyrelserne, god forretningsførelse osv., som alle institutionerne og virksomhederne skal følge.

4. Fællesloven skal bl.a. sikre, at bestyrelsesmedlemmerne får bedre muligheder for at følge og bedømme institutionernes og virksomhedernes dispositioner og engagementer. Med henblik herpå skal der foretages en skærpelse af kravene til revisionen og til de oplysninger, som revisionen og direktionen skal give bestyrelsen.
5. Speciallovene skal i princippet være de nuværende love for de forskellige finansielle institutions- og virksomhedstyper, herunder f.eks. lov om banker og sparekasser, men uden de bestemmelser, der overflødiggøres af fælleslovens bestemmelser.
6. Speciallovene skal ikke referere til specielle finansielle institutions- eller virksomhedstyper, men alene til arten af de forretninger, som lovene regulerer.

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

For et års tid siden fremsatte socialdemokratiet et lignende om end mere vidtgående beslutningsforslag, jfr. Folketingstidende 1984-85, forhandlingerne sp. 5411 og 6440 samt tillæg A sp. 3079. Den umiddelbare anledning hertil var Kronebankskandalen, som både rejste spørgsmålet om kravene til revisionen og gav anledning til overvejelser om en styrkelse af samfunds- og medarbejderrepræsentationen i bestyrelserne. Det spillede dog også en rolle, at der allerede kunne iagttages en række tilfælde af brancheglidning på penge- og kapitalmarkederne såvel i udlandet som herhjemme. Der var tendenser til, at finansielle virksomheder begyndte at omdanne sig institutionelt. De fandt, populært sagt, smutveje gennem lovgivningen ved at købe sig ind i selskaber, der måtte lave noget, som de ikke selv måtte lave. Holdingselskaber var et af redskaberne hertil, men der viste sig at være mange andre muligheder. Opfindsomheden var stor, når det gjaldt om at skyde sig ind på andres områder. Institutionsarbitrage kan det kaldes.

Ud over at man på denne måde kunne tage nye områder og nye opgaver op, kunne man også flytte nogle finansielle forretninger hen til den del af en concerns virksomhed, der med hensyn til disse forretninger var under det mildeste tilsyn. Det var dette, som kaldtes tilsynsarbitrage.

Der var gode muligheder herfor, fordi tilsynet med virksomheder og institutioner på det danske penge- og kapitalmarked ligger under forskellige ministerier, der på nogle områder følger forskellige retningslinjer. I socialdemokratiet så vi løsningen herpå gennem en ændring af lovgivningen, således at de krav, som den stillede til de finansielle institutioner ikke afhæng af, hvad de kaldte sig, men af, hvilke forretninger de påtog sig.

Lovgivningen skulle også underlægge alle finansielle institutioner og virksomheder den samme tilsynsmyndighed, som foresloges placeret under industriministeriet.

Desværre fik beslutningsforslaget ikke den villige modtagelse i folketinget, som socialdemo-

kratiet havde håbet. Vort ønske om en styrkelse af medarbejder- og samfundsrepræsentationen i de finansielle institutioner og virksomheder blev på det nærmeste afvist af folketingsflertallet, men Kronebankskandalen havde dog givet industriministeren anledning til overvejelser om en skærpelse af kravene til revisionen. Der igangsattes en række forberedelser hertil i industriministeriet, men nu ser det nærmest ud til, at der ikke rigtig kommer noget ud af det. Dette er helt utilfredsstillende.

Vort ønske om et fælles tilsyn og en fælles lovgivning for alle de virksomheder og institutioner, der beskæftiger sig med penge- og kapitalformidling, mødte også skepsis og modstand. For det første anførtes det, at der endnu kun var spæde tegn på en brancheglidning henimod finansielle supermarkeder, og hvad disse fænomener nu ellers kaldtes. For det andet erklærede man, at en fælles lovgivning for alle de finansielle institutioner og virksomheder ville blive alt for stor og tung.

Man må sige, at udviklingen er gået stærkt siden da. I det forløbne år har de største af vore forsikringselskaber på forskellig vis omdannet sig institutionelt, så de i hvert fald indirekte kan påtage sig en lang række finansielle forretninger, der har meget lidt med forsikringsvirksomhed at gøre. Vi har også set, hvorledes en af vore store banker lige har købt et vekselererfirma osv. Ud fra et forbrugerhensyn kan det være hensigtsmæssigt, at publikum samme sted kan få en række finansielle tjenesteydelser. Men den omfattende institutionsarbitrage er samfundsmæssigt et spild. Der går alt for megen tid, skaberkraft og penge med til at finde smuthuller i lovene, og den såkaldte tilsynsarbitrage kan virke stærkt konkurrenceforvridende. Socialdemokratiet ønsker derfor en fornyet debat efter de ændringer, der er sket på markedet.

Forslagsstillerne har søgt at imødekomme den del af kritikken af sidste års beslutningsforslag, som gik ud på, at én stor fælleslov ville blive for tung og uhåndterlig. Vi tror det egentlig ikke, og vi kan bl.a. henvise til, at det engelske parlament for øjeblikket behandler et forslag til en lignende lov, Financial Services Bill, der ganske vist er stor og

måske også lidt tung, men dog håndterlig. I håbet om at der skal ske noget i denne vigtige sag, foreslår vi som et kompromis at dele den ønskede lovgivning op i en fælleslov, der omfatter de krav, som må stilles til alle de finansielle institutioner og virksomheder, samt en række speciallove, der stiller særlige krav i forbindelse med arten af de finansielle forretninger, som en virksomhed eller institution måtte udføre, uanset hvad denne institution eller virksomhed måtte hedde, og uanset hvilke andre forretninger den måtte påtage sig.

Da der nødvendigvis må kræves et temmelig omfattende forarbejde til en sådan reform af lovgivningen, vil det næppe være realistisk at forvente lovforslag fremsat for folketinget før i folketingsåret 1987-88.

Bemærkninger til de enkelte punkter

Ad 3

Det fælles tilsyn skal gøre det umuligt for de finansielle institutioner og virksomheder at spille

det ene tilsyn ud imod det andet, og det skal hindre konkurrenceforvridninger på penge- og kapitalmarkederne. Samfunds- og medarbejderrepræsentation indføres i alle betydende penge- og kapitalformidlende institutioner, også forsikringsselskaber og pensionskasser m.fl.

Ad 4

Bestyrelsesmedlemmerne må sikres bedre mulighed for at følge og bedømme, hvad der foregår i de penge- og kapitalformidlende institutioner og virksomheder. Dette stiller øgede krav til revisionen og til de oplysninger, som direktionen og revisionen skal give bestyrelsen.

Ad 5-6

Ved at knytte kravene om soliditet, likviditet og anbringelse af de betroede midler til arten af de forretninger, der udfores, fremfor til karakteren af den institution eller virksomhed, der udfører disse forretninger, ligestilles alle formidlere på penge- og kapitalmarkederne.